

[Justitsministeren.]

Ydermere pegede det ærede medlem på, at man også måtte være opmærksom på at undgå en ny svulmen af statsinstitutionen. Det samme problem blev nævnt af det ærede medlem hr. Gøting. Dertil vil jeg gerne sige, at selv om man principielt må være enig i, at der må vises tilbageholdenhed, må man være klar over, at giver man ombudsmandsinstitutionen den udvidelse, det er at inddrage den kommunale forvaltning, så undgås det ikke, at institutionen svulmer noget op. Ombudsmanden har allerede selv nævnt det betydelige tal af henvendelser, han har modtaget, men måttet afvise, og det er klart, at mange henvendelser ikke er fremkommet, fordi man har vidst, at ombudsmanden ikke kunne beskæftige sig med kommunale anliggender. Hvis denne hindring fjernes, vil henvendelsernes antal blive endnu større, end vi hidtil har set. Men principielt er jeg enig i, at vi naturligvis må søge at holde igen.

Så pegede det ærede medlem på, at ombudsmanden også i sin indstilling havde sagt, at hvor det drejede sig om den kommunale forvaltning, måtte han, inden han udtalte sig om sagen, sikre sig, at enhver foreliggende klagemulighed var udtømt. Deri er jeg enig. Når det ærede medlem rejser det spørgsmål, om ikke det bør afklares, om en sådan begrænsning gælder for den allerede eksisterende lov, er jeg enig i, at dette spørgsmål bør undersøges i ombudsmandsudvalget.

Også det ærede medlem hr. Vagn Bro tilsluttede sig lovforslaget, men tog på et mindretal af sit partis vegne et forbehold over for en udvidelse af ombudsmandens kompetence til den kommunale forvaltning. Det ærede medlem lod mig vide, at lovforslaget var kommet for sent. Når det ærede medlem hævdede, at han anvendte sin sædvanlige venlige tone, vil jeg sige: ja, sin sædvanlige venlige tone over for den nuværende justitsminister. Det er ikke alle, der på samme måde kan tale om „den sædvanlige venlige tone“, når det ærede medlem henvender sig til dem. Men naturligvis må jeg erkende, at forslaget er kommet meget sent. Havde det alene drejet sig om dette lovforslag, og havde jeg ikke vist min beskedne selvopgivenhed over for den kommunale forvaltning, kunne det være kom-

met for længe siden, men forslaget har, som man ved, nogen sammenhæng med det lovforslag, der kommer til behandling under næste punkt på dagsordenen, og jeg fandt det rimeligt at fremsætte de to lovforslag samtidig. Her må jeg måske indskyde den bemærkning, at når forslaget til ændringer i retsplejeloven, specielt vedrørende klageretten, er fremkommet så sent, skyldes det bl. a. den glædelige kendsgerning, at justitsministeriets lovkontor helt frem til nytår har været så optaget af at bearbejde andre ministeriers lovforslag, at vi har måttet holde vore egne lidt tilbage. Nu har vi altså indhentet det forsømte.

Det ærede medlem hr. Bøgholm tilsluttede sig ligeledes lovforslaget og gjorde nogle bemærkninger, som jeg kan tiltræde. Bl. a. sagde det ærede medlem, at ombudsmandsinstitutionens virksomhed havde vist, ad administrationen havde stået sin prøve; det havde vist sig, at der ikke var noget grundlag for en kritik af administrationen, således som man undertiden møder den. Jeg takker det ærede medlem for denne udtalelse; jeg tror, den er rigtig. Det ærede medlem tilføjede, at ombudsmandsinstitutionen har vist sin værdi som et bindeled mellem stat og borger, og det er jeg også enig med ham i. Det blev i øvrigt også understreget af det ærede medlem hr. Gøting og det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at institutionen havde vist sig at virke efter sin hensigt, hvilket jeg altså ganske kan tiltræde.

Det ærede medlem hr. Bøgholm gjorde en bemærkning om, at ombudsmanden måske ved en enkelt lejlighed var kommet til at overdrive, nemlig da det drejede sig om censur af skoleblade, men jeg forstår, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen er nærmest lidt fortørnet over, at man kan have den opfattelse, at dette spørgsmål ikke er af livsvigtig demokratisk interesse. Jeg ved ærlig talt ikke, hvad jeg skal mene derom, og skal derfor afholde mig fra en udtalelse, som jo heldigvis ej heller er afkrævet mig.

Det ærede medlem hr. Bøgholm rejste så det spørgsmål, om man ikke burde løse problemet om ombudsmandens inhabilitet og spørgsmålet om, hvad der skal ske i tilfælde af ombudsmandens sygdom, ved bestemmelser i selve loven og ikke, som